

УЧИТЕЛЯ

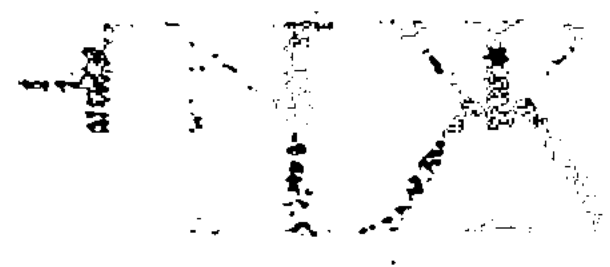
НОВИЯТЪ ЖИВОТЪ

СЖБОРНА БЕСЪДА

ДЖРЖАНА НА 19 АВГУСТЪ 1922 ГОДИНА

СОФИЯ • 1999

Учителя

НОВИЯТЪ ЖИВОТЪ
Сжборна бесѣда отъ 1922г.

Второ издание, изготвено без изменение
по първото от 1922 г. — печатница „Т. Николовъ“, София

София 1999 г.
ИК „ВИДЕЛИНА“
ISBN 954-8925-18-4

НОВИЯТЪ ЖИВОТЪ

Най-важното въ този свѣтъ, това е животътъ. Имайте добрината да ме изслушате.

Моето учение не е на теория и диспутъ, то е основано на строгъ наученъ опитъ. Азъ съмъ подложилъ всички, и най-малкитѣ детайлности на туй учение на опитъ, на строгъ опитъ. Ние сме готови да изправимъ всичкитѣ му погрѣшки. Всѣко учение, което се прилага въ материалния животъ, не може да се приложи тѣй идеално, но има начини, има методи за туй прилагане. Тамъ, дѣто методитѣ се укажатъ погрѣшни, ще ги измѣнимъ, но принципитѣ си оставатъ винаги едни и сжщи.

Сега ще опрѣдѣля какво подразбирамъ подъ „новъ животъ“ и какво подъ „старъ животъ“.

Подъ новъ животъ разбирамъ съзнателния, разумния животъ, дѣто законитѣ се прилагатъ съзнателно, съ еднаква справедливостъ спрямо всички, за да се добиятъ отлични резултати, а старъ животъ подразбирамъ животъ, дѣто прилагането на законитѣ не е дало добри резултати. Питамъ ви сега: отъ 8000 години като живѣемъ, сегашниятъ животъ какви резултати е далъ? Цѣлата земя е покрита съ гробища, цѣлата земя е покрита съ развалени градове и всички народи днесъ боледуватъ. Туй е единъ фактъ. Защо? - ние трѣбва да знаемъ дълбокитѣ причини, - защото ние сме се отклонили отъ онзи естественъ пжтъ на правилно разбиране. Слѣдователно, новиятъ животъ встжпва не да борави съ старитѣ методи, съ старитѣ похвати - новиятъ животъ има нови методи.

Може нѣкои да ни възразятъ, че принципитѣ сж сжщитѣ. Да, любовта на малкото дѣте се различава отъ

любовта на възрастния, отъ любовта на майката. Тя по сжщество, по качество е една и сжща, но по изражение, по интензивност не е една и сжща. Малкото дѣте може да плаче за нищожни работи, когато възрастната жена може прѣкрасно да се усмихне. Сега ние, съврѣменнитѣ хора, имаме малки куклички и мислимъ, че като се развалятъ тѣ, свѣтътъ ще пропадне. Онѣзи, които сж по-напрѣднали, се усмихватъ на това. Новиятъ животъ изисква нови форми. Този разуменъ животъ трѣбва да се обуслови. Азъ направихъ слѣдния опитъ на Мусала: изведохъ на Мусала 104 души, като се започне отъ 18-годишни юноши до 70-годишни хора (имаше една сестра на около 70-годишна възраст) на височина 3000 м, безъ да се разболѣе нѣкой, всички се върнаха здрави и на другия денъ усѣщаха енергия и подемъ въ своята мисль. Сега, като ви казвамъ това, какъ ви се вижда, 70-годишна жена може ли да се качи на такава височина? 104 души се качиха горѣ, безъ да се разболѣе нѣкой. Ще кажете: „Тукъ нѣкаква магия има“. Нѣма никаква магия. Тукъ се спазва единъ естественъ законъ на туризма. Трѣбва да се взематъ всички съображения, за да се избѣгнатъ заболяванията. Сега съврѣменниятъ животъ е едно движение. Ако вземемъ всички прѣдохранителни мѣрки, много малко боледувания ще има.

Сега азъ говоря само за ученицитѣ на Бѣлото Братство, които подлагатъ всичко на строгъ научен опитъ. Ние не споримъ. Ако иска нѣкой да спори, нашиятъ животъ е, който дава отговорътъ. Не е мѣстото тукъ, въ това читалище, дѣто ще се рѣши въпросътъ, кой е правиятъ животъ. Ако вие живѣете по-добрѣ отъ мене, вие сте рѣшили въпроса, а ако азъ живѣя по-добрѣ отъ васъ, азъ съмъ рѣшилъ въпроса. Честниятъ търговецъ рѣшава въпроса съ своя честенъ животъ, честниятъ свещеникъ рѣшава въпроса съ своя честенъ животъ, честниятъ владика, честниятъ сждия, честниятъ учителъ рѣшаватъ въпроса съ своя животъ. И об-

ратното е вѣрно. Това е фактъ. Най-учениятъ учитель да е, баща му и майка му може да сж много благородни, но ако неговиятъ животъ не е честенъ, той ще рѣши въпроса. И въ живота това е вѣрно: онзи човѣкъ, който се храни съ най-добрата, съ най-здравословната храна, той ще успѣе. Онзи, който пие само чиста, бистра вода, каквато природата е създала, той ще успѣе. Онзи, който живѣе въ здравословни жилища, съ изобилна свѣтлина, той ще успѣе. Слѣдователно и ние на нашитѣ умове трѣбва да направимъ широки прозорци. Тази идея не излиза само отъ България. Днесъ има 100 000 души учени, които се занимаватъ съ разрѣшението на този въпросъ. И какво е казалъ единъ английски държавникъ на духовенството сега? Той казалъ: „Вие трѣбва да убѣдите свѣта въ бждеще да не се бие, а ако това не направите, Европа е изгубена.“ Какво е прѣдзначението на духовенството въ съврѣмения свѣтъ? Прѣдзначението на цѣлото духовенство отъ всички религии, а не само на християнството, бѣше да спре войната. Тия духовници трѣбва да сж справедливи и да знаятъ, че войната не е потрѣбна. Тѣ трябваше да взематъ страната на истината, а тѣ се присъединиха къмъ обратния лагеръ. Питамъ тогава: въ какво се състои тѣхната религия? Разбирамъ единъ воененъ да каже: „Азъ съмъ воененъ, съ силата на ножа, на оржжието рѣшавамъ въпроситѣ“, а единъ свещеникъ, който говори за любовъ и прѣпоръчва ножъ, това не разбирамъ. Ние трѣбва да се отличаваме. Слѣдователно този държавникъ казва на духовенството тѣй: „вие трѣбва да убѣдите съврѣменното общество, да наложите вашето влияние, за да прѣстанатъ войнитѣ. Не убѣдите ли обществото, Европа е изгубена.“ Туй го казва единъ практиченъ, английски умъ. Туй не е упрѣкъ. Азъ, когато говоря за духовенството, не подразбирамъ нашето духовенство. Азъ казвамъ: Принципно трѣбва да разрѣшимъ въпроса - или съ сила, или съ любовъ. Нѣма по-вели-

ка сила отъ любовта. Най-великата сила, която дѣйствува, това е любовта. Това сж опити, които сега прилагаме. И азъ съмъ готовъ съ всички ония, които не поддържатъ моето учение, на слѣдния опитъ: за 1, 2 или 4 години да приложимъ принципитѣ, които азъ проповѣдвамъ. Ще създадемъ училища, ще вземемъ най-разваленитѣ типове отъ дѣцата и азъ ще ги възпитавамъ самъ споредъ тия принципи, които проповѣдвамъ. И отъ другата страна другитѣ приятели нека приложатъ идеитѣ си - онази система, която даде най-добритѣ резултати, нея ще приемемъ. Като говоря така, азъ не подразбирамъ другата крайностъ, въ която отиватъ нѣкои, че религията не е потрѣбна. Религията като единъ вжтрѣшенъ принципъ е потрѣбностъ за душата, но формално тя трѣбва да се измѣни. Онѣзи, които не вѣрватъ въ никаква религия, казватъ, че религията подразбира по-низша култура. Азъ давамъ слѣдното свое възражение: ако дѣйствително религията говори за една по-низша култура, тогава животнитѣ, у които нѣма религия, би трѣбвало да стоятъ по-високо отъ хората, когато това не е така. Нашата съврѣменна религия е изопачена. Нека признаемъ факта, че ако дойде единъ благочестивъ човѣкъ въ нѣкоя българска църква - това не е за упрѣкъ, ще намѣри ли той въ нея редъ и порядкъ? Отъ небето ли ще капне този редъ и порядкъ? Той ще излѣзе отъ насъ. Свещеникътъ и всички богомолци трѣбва да подематъ, да служатъ отъ любовъ на единъ великъ принципъ.

Сега за нашето учение нѣкои казватъ: „Вие сте сектанти“. Не, ние не сме сектанти и ще кажа защо не сме. Ние отричаме съврѣшено цѣлия съврѣмененъ животъ и неговитѣ методи и поддържаме новия. Слѣдователно онѣзи, които поддържатъ стария животъ, тѣ сж сектанти. Въ насъ всичко е ново: нашитѣ разбирания, нашиятъ моралъ е новъ. Ние проповѣдваме учението, че човѣкъ, който има съзнание, като види една мравка, трѣбва да ѝ направи пжтъ. И ако единъ човѣкъ има това съзнание, че може да

направи път на една мравя, ако неговото съзнание е толкова будно, той може да направи велики работи въ този святъ. А сега казваме: „Какво, не съмъ убилъ никого, азъ съмъ честенъ и почтенъ човѣкъ.“ Да, „честни“, „почтени“, но всички умираме. Я ми кажете кой домъ е този, въ който днесъ царува любовта? Тукъ духовниците искатъ да спорятъ съ мен. Нѣма какво да спорятъ съ мене. Били ли сте въ София? Онѣзи хиляди хора, които ходятъ тамъ по кръчмитѣ, какво ще правите съ тѣхъ? Онова младо поколѣние, което бѣга отъ църквитѣ, какво ще правите съ него? Ще кажете: „Тѣ сж безбожници.“ Не сж безбожници. Въ тѣхъ има единъ копнежъ за нови идеи и азъ сподѣлямъ тѣхнитѣ мисли. Може да има въ тѣхъ нѣкои крайности, които обаче не ги сподѣлямъ. Копнежъ има въ младото поколѣние, може да се учи, въ него има самопожертване, то е подвижно, експедитивно, а старитѣ седятъ, философстватъ. Една българска пословица казва: „Докато мждритѣ се намждруватъ, лудитѣ се наиграватъ.“

Този новъ животъ ще се изрази въ нови форми; въ този новъ животъ неврастения нѣма да има, ревматизъмъ нѣма да има, хора съ болни стомаси нѣма да има, глухота, слѣпотата нѣма да има, съ счупени крака хора нѣма да има, а ще бжде той животъ на пълна хармония. Туй може да го създадемъ на опитъ, да го приложимъ на опитъ. И трѣбва да чакате, тѣй не може - въ една година отгорѣ. За да може да се изкара такава поколѣние, на мен ми трѣбватъ поне 20 години още. Ако опититѣ сж прави и дадатъ резултати, тогава вие ще трѣбва да приемете този принципъ на природата. Това не сж нѣща, които сж създадени изкуствено. Азъ въ София правихъ други опити. Извеждамъ повече отъ 200 души на Витоша въ най-голѣмия снѣгъ и се качваме на височина 1500-1600 м. Прѣзъ цѣлия день прѣкарваме на снѣга и никой не се разболѣва. Направихме 1, 2, 3 опита, искамъ да покажа на тия ученици, че въ природата има извѣстни закони, които трѣбва да се знаятъ. Мога да ви ги

кажа и на васъ, но ще ми дадете честна дума, че нѣма да злоупотрѣбите. „Честенъ човѣкъ“, казватъ, билъ клисарятъ, а паритѣ от църквата липсали! Честенъ човѣкъ ли? Паритѣ трѣбва да бждатъ на мѣсто. Споредъ мен, каситѣ ви трѣбва да бждатъ отворени и като минава човѣкъ покрай тѣхъ, да не се съблазнява. И казваме, че честни хора сме. Като дойде нѣкой да ви иска пари въ заемъ, казвате: „Господине, азъ те зная, ти си честенъ, но ще намѣришъ двама гаранти.“ Да, честенъ човѣкъ си и така всѣки ти дава пари. Кждѣ е тая честность, кждѣ е честниятъ човѣкъ? Казвамъ: Приятелю, азъ ти давамъ 10 000 лв. безъ всѣкаква гаранция и ти слѣдъ 1, 2 или 3 мѣсеца като дойдешъ да ги донесешъ, азъ да съмъ ги забравилъ, а ти - не. Това е честенъ човѣкъ! Питамъ: Вие сега тази култура ли защитавате? Всички сждилища сж пълни съ такива дѣла. Знаете ли кждѣ отива съврѣменното общество? Знаете ли слѣдъ една година какво ще се случи на земята? Ще кажете: „Ние не знаемъ, но Господь знае, ако Господь е опрѣдѣлилъ“... Той, като направилъ човѣка, е казалъ: „Слушай, на тази кола до 100 кг. най-много можешъ да туришъ, а повече не, защото ще се счупи.“ Когато Господь е направилъ нашия животъ, той е казалъ до колко кг. може да издържи. Ако ние натоваримъ този животъ съ излишни нѣща, нѣма ли да стане съ тая кола нѣкоя катастрофа? - Ще стане. Азъ съмъ вашъ приятелъ, искамъ да ви покажа начинъ какъ да живѣете. Какво ме интересува друго? Нима мислите, че ще спечеля нѣщо? Откакъ съмъ въ България, нѣма другъ човѣкъ, противъ когото да сж се казали толкова скверни работи! И още много епитети може да ми кажете, но това ни най-малко не ме смущава, защото азъ съмъ единъ голѣмъ изворъ, който постоянно се чисти. Нѣма помия въ този свѣтъ, която да ме опетни, защото зная начинъ какъ да се чистя. Да не мислите, че азъ съмъ слабъ, че не мога да се защитавамъ. Мога, но не съ оржжие. Азъ казвамъ: Имамъ други сили, съзнателни сили, съ които мога да работя и да се

защитавамъ. Съ мен има други хора, които могат да ми помагатъ - не само въ България, но и въ цѣлия свѣтъ. Въ цѣлия свѣтъ има мрѣжа отъ такива разумни хора, които турятъ всичко въ редъ и порядъкъ. Тѣ сж и въ Англия, и въ Русия, и въ Австралия, тѣ сж обсебили свѣта. И вие, българитѣ, мислите сега, че като се опълчите, ще ги побѣдите. Не, не, тѣ ще ви пометатъ! Сега тия хора тамъ, въ Европа, ви налагатъ контрибуция. Чудите се какъ да изплащате данѣцитѣ. Роби ще станете! Животътъ се влошава. Българскиятъ левъ колко спада? Единъ американски доларъ струва 150 - 160 лв. Е, какво ви очаква сега? Казвате, че моето учение разваляло България. Е, хубаво, азъ ще ви приведа слѣдното: отъ 1500 години насамъ българитѣ сж направили 150 войни. Питамъ: За тия падения и нещастия на България азъ ли съмъ виноватъ? „Едно врѣме - казвате - дошли богомилитѣ.“ Но защо да не се признае фактътъ, че богомилитѣ бѣха едни отъ най-благороднитѣ, най-добритѣ хора? Може да е имало и лоши хора между тѣхъ, но както ги знаая азъ въ онова врѣме, както ги провѣрявамъ, между тѣхъ имаше добри хора. Не казвамъ, че и въ съврѣменното духовенство нѣма добри хора - има, но тия добри хора въ духовенството сж малцинство. Ние сме готови да признаемъ този фактъ тѣй, както си е. Нека се изнесатъ фактитѣ. Ние не сме за онзи външенъ моралъ, ние сме за онова единство вжтрѣ въ душата. Ние не сме за това да почнемъ добрѣ и да свършимъ злѣ, а сме отъ ония, които започватъ злѣ, а свършватъ добрѣ. Ако нѣкой човѣкъ си е счупилъ крака, ние желаемъ да му направимъ най-добрата операция, да му намѣримъ най-добрия хирургъ. Нѣкой заболѣе отъ инфекциозна болестъ, ние желаемъ да дойде най-вѣщиятъ лѣкаръ, който разбира законитѣ, той да го лѣкува. А сега колкото лѣкари, толкова лѣкарства, все опити правятъ. Онзи, вѣщиятъ адвокатъ всичко е прѣдвидѣлъ, добрѣ разбира дѣлото си, а който не го разбира, като го изгуби, извинява се и казва: „Азъ прѣдвидѣ-

хъ всичко, употребихъ всички усилия.“ Адвокатътъ знае
ще спечели ли дѣлото или не. Въ Америка имало единъ ад-
вокатъ, който взималъ да защитава само честни дѣла и
всѣкога печелилъ. Когато дохождали съ други дѣла при не-
го, той казвалъ: „Извинете, такива дѣла не защитавамъ.“
Ако ние всички сме така честни и почтени, че да защи-
таваме само честнитѣ си дѣла!...

Сега нѣкои отъ васъ искатъ да ме оборятъ. Че съ как-
во ще ме оборите? Моето учение е тѣй необходимо за васъ,
както свѣтлината. Ако можете да живѣете безъ нея - да,
но не можете: вие ще умрете безъ моето учение, тѣй както
умиратъ безъ свѣтлина и безъ вода. Учението, което про-
повѣдвамъ, е учение на новия животъ, въ него нѣма
смъртъ. Въ туй учение ние положително знаемъ има ли
животъ задъ гроба или не. Ще каже нѣкой: „какъ?“ Елате
при насъ и ще видите, ще ви кажемъ всички методи. Из-
веднѣжъ не може, но ще влѣзете да учите както при единъ
учителъ, който прѣподава математика, както при единъ ху-
дожникъ, който прѣподава художество. Може ли нѣкой,
който не е рисувал, да вземе четката и да нарисува нѣщо
като Рафаел, или другъ да напише нѣщо като Бетховен?
Той трѣбва да носи у себе си една дарба, единъ заложенъ
талантъ, който да може да се развие. Азъ се занимавамъ и
съ млади, и съ стари. Азъ искамъ да ви дамъ само мето-
дитѣ и начинитѣ какъ да се развие онова, което е заложено
въ българския народъ. Тия методи ги показвамъ на мла-
дитѣ и тѣ учатъ. Нѣкои казватъ: „Хипнотизиране е това.“
Знаете ли какво състояние е то? Хипнозата приспива всич-
ки способности и остава само една способностъ да дѣйстви-
ва, като че ли се гледа само прѣзъ единъ мазгалъ. Туй е
хипнотичното състояние, а нашето учение е учение на
Бѣлото Братство, споредъ което всички способности и си-
ли у човѣка трѣбва да се събудаятъ с всичката своя
интензивностъ. Човѣкъ трѣбва да бжде буденъ въ всѣко
отношение, въ всѣко положение. Той трѣбва да бжде чес-

тень прѣдъ себе си, да констатира фактитѣ тѣй, както сж, защото има факти, които сж вѣрни по форма, а не и по съдържание; има факти, които сж вѣрни по съдържание, а не и по смисълъ. Но това сж философски въпроси.

Сега този, новия животъ вие го търсите. Азъ бихъ желалъ да намѣря нѣкой отъ васъ щастливъ, здравъ човѣкъ. Но още не съмъ намѣрилъ такъвъ човѣкъ. Ако има такъвъ човѣкъ, нека се яви прѣдъ мене, азъ ще запиша името му и ще отбелѣжа, че той е единъ изключителенъ случай въ свѣта. Той ще ми даде поводъ да проуча нѣщата, защо е здравъ, да проуча резултатитѣ въ всѣко отношение. Като видя здравъ човѣкъ, ще кажа какъ е живѣлъ. Като видя боленъ - сжщо. Азъ уча сега тия нѣща. Ние проучваме нѣщата и въ едно, и въ друго отношение.

Сега този, новиятъ животъ е вжтрѣшенъ, той е индивидуаленъ най-първо. Той е животъ, който започва съ най-малкитѣ величини. Най-малкитѣ величини въ свѣта господстватъ надъ другитѣ величини. Какво може да извърши една такава величина, това само единъ математикъ може да ви го разправи. Вземете за примѣръ всички искате да бждете богати, силни, да оправите свѣта. Прѣдставете си, че ви срѣщне единъ човѣкъ и ви дава само едно житно зрънце, като ви казва: „Посѣйте туй зрънце!“ Ако сте човѣкъ свършилъ, висше образование, ще кажете: „Нима съмъ толкова глупавъ да се занимавамъ съ туй житно зрънце?“ Не, въ него се крие такава енергия, каквато човѣкъ не подозира. Ако туй житно зрънце се посѣе, за една година ще даде 10, послѣ 100 зрънца, а за 10 години ще посѣешъ цѣлата земя съ него. Сега ние, съврѣменнитѣ хора, избѣгваме малкитѣ нѣща, искаме изведнѣжъ да оправимъ свѣта. Свѣтътъ ще се оправи само съ житното зърно. Знаете ли какво значи житното зърно? То е онзи икономически въпросъ, който поддържатъ всички хора, всички работници. На всички хора трѣбва да се даде здравословна храна, на всички хора трѣбва да се дадатъ здравословни жилища. Не казвамъ, че

едни сж прави, а други - не, но еднитѣ отлагатѣ, а другитѣ прилагатѣ. А ние, хората на новия животѣ, бърземе сега да приложимѣ доброто въ свѣта и слѣдѣ като го приложимѣ, искаме да се даде на свѣта по-широкѣ просторѣ.

Туй учение може да го опитате. Сега питамѣ: Вие сте българи, каква е задачата на българския народѣ? Онѣзи, които сте националисти, какво искате за българитѣ? Искате да имате голѣма земя. Българитѣ никога нѣма да иматѣ такава широка земя, както англичанитѣ. Знаете ли въ какво положение ще се намирате? Едно врѣме, когато Господѣ рѣшилѣ да даде всички благословения въ свѣта, пратилѣ единѣ ангелѣ да занесе тия добрини съ пакети въ голѣма торба. Този ангелѣ не прѣгледалѣ какѣ били наредени тия пакети, замислилѣ се нѣщо и пакетитѣ единѣ по единѣ изпадали по пѣтя. Той видѣлѣ, че въ торбата останалѣ само единѣ пакетѣ - всички изпадали - направилѣ една погрѣшка. Изпадалиѣ пакети били разграбени. Ангелѣтѣ се замислилѣ: „Какѣвъ отговорѣ ще дамѣ сега прѣдѣ Бога?“ Въ това врѣме дохожда единѣ поетѣ и го запитва: „Нѣма ли нѣщо за мене?“ - „Има единѣ пакетѣ останалѣ - отговорилѣ ангелѣтѣ, - но той е вѣрата; тя не е за земята, а за небето, затова ти горѣ ще отидешѣ да си почивашѣ.“ Питамѣ тогава хората какво искатѣ? Опитаха яденето, опитаха пиенето, спането, науката, но пакѣ ви липсва нѣщо. Спорите, но за какво спорите? - „Дали има Господѣ или не, кждѣ е Господѣ, какѣ ще го намѣримѣ, що е Господѣ?“ - Господѣ - това е любовта. Този Господѣ, любовта на Когото говори въ всичкитѣ сърца на хората, на този Господѣ трѣбва да знаемѣ езика му. Той говори и въ брата, и въ сестрата, той говори и въ майката, и въ бащата. А когато говори той, ние можемѣ да се споразумѣемѣ. И ние го търсимѣ на небето, но този Господѣ въ своето проявление е любовь. Може ли да го приемемѣ? Но вие ще кажете: „Какво нѣщо е любовта?“ Любовта ето какво дава, азѣ ще ви опрѣдѣля: любовта внася истина въ душата, свѣтлина въ

ума и чистота въ сърцето. Тогава истината ражда свобода въ душата, свѣтлината - знание въ ума, а чистотата внася сила въ сърцето. Слѣдователно, ако тази любовъ дойде вжтрѣ въ насъ, трѣбва да роди тѣзи три нѣща.

Азъ съмъ готовъ на всѣки единъ православенъ братъ да му кажа: Азъ не спадамъ къмъ никоя църква, къмъ никакъвъ народъ, защото не съмъ от земята. „А отъ дѣ си?“ - пита ме единъ. - Отъ слънцето ида и отивамъ къмъ него - отговорихъ му азъ. Като казвамъ „слънцето“, разбирамъ онзи разуменъ, възвишенъ животъ. Въ менъ всѣка мисълъ, всѣко желание е прѣтеглено. Азъ не искамъ да лъжа никого. За менъ е най-голѣмъ позоръ това да излъжа нѣкого. Въ бждеще не искамъ да страдатъ хората отъ моето учение заради менъ. Искамъ тия хора, като приложатъ моитѣ методи, да се ползватъ. Азъ съмъ се ползвалъ, и вие да се ползвате, 20 години азъ правя опити и още ги продължавамъ. Нѣкои казватъ: „Нека се изкажемъ.“ Искатъ като въ единъ сборъ догматически да решимъ въпроса. Тия нѣща не ставатъ изведнѣжъ. Туй може да го направи другъ, но азъ не се занимавамъ съ това, защото нашето учение почива на опитъ, като въ една лаборатория, трѣбва да се работи, опити да се правятъ, да се коригира.

Сега азъ се обръщамъ къмъ ученицитѣ, обръщамъ се и къмъ васъ, братя ви наричамъ, но не за да ви привлѣка, не ми е цѣльта това - и казвамъ: Излѣзте отъ вашитѣ дупки, изложете се на тази свѣтлина, която иде отъ природата - този Богъ на Любовта - допуснете тази свѣтлина да проникне вжтрѣ въ васъ! Допуснете я да проникне, направете единъ малкъ опитъ. Ще кажете: „Какво може да направи свѣтлината?“ - Много работи може да направи. Ще ви приведа единъ фактъ между многото други факти и той е слѣдниятъ: имаше едно момиченце въ Княжево, което въ врѣме на сраженията, на недоразумѣнията, които имаха българитѣ прѣзъ 1918 год., пострада, като въ ржката му бѣше попаднало едно парче отъ шрапнель. Лѣкаритѣ му

направиха 5-6 операции, но не можаха да извадят шрапнела и най-послъ рѣшиха да му отрѣжатъ ржката. Идватъ домашнитѣ му при мен и ме питатъ: „Какво да правимъ?“ Понеже зная какъвъ е ефектътъ на слънчевитѣ лжчи върху желѣзото, казвамъ: „Нека излага ржката си нѣколко мѣсеца на слънце по 3-4 часа на день.“ И наистина единъ день, слѣдъ 3-4 месѣца послѣдователно излагане, желѣзното парче отъ шрапнела се показа навънъ, падна и дѣте-то се освободи. Туй дѣте оздравѣ, това може да го провѣрите. Слънцето произвежда електричество и магнетизъмъ и съ това постепенно прави най-добрата операция. Ако бѣха казали това на лѣкаритѣ, тѣ нѣмаше да повѣрватъ. Защо да не се оставимъ на слънцето да направи най-хубавата операция и да ни излѣкува, защо да не се оставимъ на Любовта да се прояви? А сега ще пишемъ закони: „Да не крадешъ, да не лъжешъ.“ Съ такъвъ отрицателенъ моралъ азъ не се занимавамъ, а казвамъ: ще любишъ, ще обичашъ истината, ще бждешъ мждъръ, ще бждешъ добродѣтеленъ, справедливъ, щедъръ, снизходителенъ, ще се самопожертвувашъ за другитѣ. Туй прѣпорѣчваме ние, не какво не трѣбва да правимъ, а какво трѣбва да правимъ. И като казвамъ какъ да любишъ, имаме начинъ за любовъ. Ще ви приведа единъ окултенъ разказъ. Единъ вълкъ се явява при овцетѣ и имъ казва: „Ние се реформирахме вече и можемъ да живѣемъ съ васъ по братски. Ние съ васъ ще се примиримъ. Въ нашето съзнание туй се рѣши. Рѣшихме и свършихме. И азъ съмъ единъ делегатъ отъ вълцитѣ и отсега-нататъкъ заедно ще живѣемъ.“ По едно врѣме той се влюбилъ въ една млада овца и ѝ казва: „Азъ съмъ силенъ, имамъ опитности въ живота, съ мене ще живѣешъ добрѣ, мога да се боря, ще те защитавамъ.“ И трѣгва тази млада овца слѣдъ него. Единъ день добрѣ живѣли, минали два, три дни - добрѣ, на четвъртия день той огладнѣлъ и казва: „Азъ трѣбва да те изямъ, за да живѣя.“

И вашият моралъ сега издържа изпитъ само за 3 - 4 дни. Дойде ли четвъртиятъ день, казвате: „Ние ще ви изядемъ.“ Е, какъвъ е този моралъ? Всички казватъ: „Ние не трѣбва да бждемъ овци.“ Не, като овцитѣ ще бждемъ, защото всичко, което носимъ, все овцитѣ сж го дали. Благодарение на тѣхъ ние имаме и млѣко, и сиренце, и вълна. Да, като овцитѣ ще бждемъ, разумни овци. И азъ бихъ желалъ такива овци да бждемъ - да служимъ на закона на самопожертването. Не мислете, че овцитѣ не сж умни. Колко по-умни сж тѣ отъ насъ! А ние за много умни се мислимъ, културни хора се мислимъ! Нека признаемъ този фактъ. Азъ уважавамъ ония волове, които оратъ на нивата. Тѣ сж свещени волове, тѣ оратъ на нивата, а господарятъ имъ ги бие въ дама, тѣ пѣшкатъ, но се покоряватъ, седятъ покорно. Герои сж тѣ! А вие казвате: „той е волъ, може да издържа тия страдания“. Но благодарение на тия волове ние живѣемъ. Тогава дѣ е нашата култура? Вие, които се мислите културни хора, знаете ли колко милиона волове, овци, кокошки, патици сж станали жертва за насъ? Единъ богатъ търговецъ въ София подарилъ за нѣщо 10 000 лв. и пишатъ името му въ вѣстницитѣ, а една овца, която дава живота си, стои много по-високо отъ тоя богатъ човѣкъ, разбирате ли? Това е моралъ, това е благородство! Онзи свещеникъ ще отиде да прочете една молитва на главата на нѣкой боленъ и ще кажатъ: „Много хубаво направи.“ Нищо не си направилъ. Ти жертвува ли вълната си, живота си като онази овца? Христосъ не дойде да създаде духовенство въ свѣта. Той дойде да създаде служители на човѣчеството, да служатъ по любовь на Бога. Тѣ трѣбва да бждатъ образецъ на любовта, на честенъ животъ. Азъ съмъ готовъ съ съврѣменното духовенство, съ нашитѣ братя, владици и свещеници да размѣня мисли. Ще се качимъ съ тѣхъ на Мусала, азъ ще ги поканя на една братска разходка, отъ всички ще има - дякони, свещеници, архимандрити. Ще излѣземъ на Мусала, първо ще

отидемъ къмъ Бистрица, ще вървимъ полека, ще си говоримъ по братски, послѣ ще минемъ прѣзъ долината на Марица, прѣзъ „Рилската пустиня“, ще вземемъ южния край и като се качимъ горѣ на Мусала тамъ, на 3 000 м височина ще обмислимъ и ще разрѣшимъ въпроса какво да бжде православно духовенство. Този въпросъ само на Мусала ще можемъ да го рѣшимъ, а не тукъ долу, въ Търново. На Мусала съмъ готовъ братски да се разговарямъ съ тѣхъ. Нѣма да имъ се смѣя. Ще имъ кажа: „Братко, само тукъ, на тоя чистъ въздухъ, колкото сме по-близо до Бога, толкова по-добрѣ ще може да разсждаваме здраво, смислено по тия въпроси, за Бога.“ Ще кажете: „Той иска да излага владицитѣ.“ Азъ ли ги излагамъ? Тѣ сами сж се изложили. Ако тѣ не живѣятъ добъръ, честенъ животъ, тѣ сж се изложили. Ако азъ не живѣя добъръ, честенъ животъ, самъ съмъ се изложилъ. Нѣма нищо скрито-покрито. Всѣка болестъ въ свѣта ще се прояви по какъвто и да е начинъ. Всички болести въ свѣта не сж ли изразъ на онази морална поквара, която сжществува вътрѣ въ човѣшкия организъмъ? Лѣкаритѣ не могатъ да насмогнатъ на тия болести, но не е тамъ въпросътъ. Между нашитѣ приятели има много, които сж приели начина на лѣкуването на природата. Съ топла вода и картошки се лѣкуватъ. Единъ нашъ приятель бѣше боленъ, взелъ рициново масло, не му дѣйства. Слушай, казвамъ му, за 1/2 часъ ще изпиешъ 5-6 чаши топла вода. И наистина слѣдъ нѣколко часа настъпи реакция. Тукъ е сега този приятель. Ще употребимъ тоя методъ. Единъ лѣкаръ най-първо трѣбва да даде очистително на болния и послѣ да му даде лѣкарство. Ако даде лѣкарството прѣди очистителното, туй лѣкарство не е ефикасно, не дѣйства. Азъ правя аналогия. Въ съврѣменното общество има много недъзи. Какъ ще приложимъ туй лѣкарство на любовта? И то съ доза се дава. Да не мислите, че тази любовъ всички хора еднакво могатъ да я разбиратъ? Не,

любовта е една сила, тя се проявява въ физическия свѣтъ по единъ начинъ, въ умствения - по другъ начинъ, въ духовния по трети начинъ. Има си закони. Нѣкои казватъ: „Кажми ми какъ!“ Прѣди години, когато правѣхъ френологическитѣ си изслѣдвания - измѣрвахъ черепитѣ на българитѣ, - дойде единъ студентъ, казва ми: „Господинъ Джновъ, искамъ да зная на какво се основаватъ тия ваши наблюдения и изслѣдвания?“ Казвамъ му: Трѣбватъ най-малко 11 години, за да научишъ това. „Е, не може ли сега? Искамъ да ги приложамъ въ практическия си животъ, да се ползувамъ.“ Не, сега не може, като изуча всички тия данни, тогава ще изнеса прѣдъ свѣта нѣщо завършено. А сега това, което имамъ, то сж откъслечни данни, има нѣща, които липсватъ. Това обаче ни най-малко не показва, че учението не е вѣрно. Я вижте онѣзи хора, които иматъ дългнести лица, очи черни, живи, не сж ли активни? Защо? - Черниятъ дробъ въ тѣхъ има прѣимущество, той е развитъ като динамическа сила. Вземете онѣзи хора, които иматъ валчески лица, като мѣсечина, въ тѣхъ стомахътъ е развитъ, тѣ обичатъ да си похапнатъ, да си попиянатъ, и като ядатъ, отъ тѣхъ по-добри хора нѣма, и казватъ: „Тѣй разбираме свѣта, Господъ го е създалъ да ядемъ и да приемъ.“ Има други хора, които сж интелектуални, тѣ се занимаватъ съ отвлѣчени въпроси и затуй тѣхното лице се различава. Значи природата си е турила отпечаткъ, тя си има свой езикъ, свои закони. Когато нѣкой пжтъ азъ загатвамъ, че човѣкъ може да чете по канаритѣ, както геолозитѣ четатъ по клонетѣ, по растенията, това значи, че има други начини за изучаване на природата, само че трѣбватъ голѣми наблюдения. Ние можемъ да изучаваме кои сж причинитѣ, които сж тикнали българитѣ въ туй безизходно положение. Това е единъ резултатъ не отъ 1-2 години, а отъ прѣди 2 000 години. Отъ тогава е станало това. Слѣдователно сега се завършва единъ цикълъ, и

българитѣ се намиратѣ въ началото на пѣтя, отдѣто сѣ направили отклонението, и пакѣ ще дойдатѣ да хванатѣ правия пѣтъ. Какѣ да хванатѣ тоя правѣ пѣтъ? Тоя правѣ пѣтъ е пѣтътъ на онази съзнателна любовѣ, въ която мѣдростѣта трѣбѣва да владѣе законитѣ. Майката трѣбѣва да знае какѣ да отглежда своето дѣте; учителѣтъ трѣбѣва да знае какѣ да възпитава своитѣ ученици; свещеникѣтъ трѣбѣва да знае какѣ да служи на своитѣ пасоми; сѣдията трѣбѣва да знае какѣ да рѣшава своитѣ дѣла. Трѣбѣватѣ методи, за да се изправи животѣтъ. Прѣди всичко ние трѣбѣва да имаме единѣъ честенѣ и почтенѣъ животѣъ, защото вънѣъ отѣ това никой не се е родилѣ нито свещеникѣъ, нито учителѣъ, нито сѣдия. Ние се раждаме разумни сѣщества, като хора, които трѣбѣва съзнателно да работимѣъ. А при сегашната култура, азѣ ви казвамѣъ: ако и за напрѣдѣ живѣете споредѣ нея, добро бѣждеще не ви очакѣва. Туй не казвамѣъ само азѣ, тѣй се произнасятѣ всички учени хора въ Европа, нѣма да цитирамѣъ тѣхнитѣ имена. Съврѣменната култура е осѣдена на смъртъ, ако тя не се видоизмѣни въ своя пѣтъ. Ако духовенството не се пробуди, да съзнае своитѣ грѣхове; ако учителитѣ не се научатѣ да прилагатѣ правилно законитѣ на възпитанието, ако управницитѣ не измѣнятѣ законитѣ на управлението, да съзнаятѣ, че сѣ правила грѣхове - никакво бѣждеще не ви очакѣва. Покаяние, покаяние трѣбѣва! Всички трѣбѣва да се покаятѣ, но не съврѣтище на главата, а да признаемѣъ, че фактитѣ, които нашитѣ дѣди сѣ турили, не сѣ въ съгласие съ законитѣ на природата, и да ги отмѣнимѣъ.

Туй изискѣва новиятѣ животѣъ. Този новѣъ животѣъ и той си има свои физиологически проявления. Има вече нови хора, типове отѣ новото поколѣние, които сѣ се родили въ Америка. Хора на новото поколѣние има и въ Франция, Германия, Англия, но най-вече ги има въ Америка. Физиологически тия хора се отличаватѣ отѣ другитѣ. Сега нѣмамѣъ врѣме да ви обяснявамѣъ това. Има съчинения, въ бѣждеще може да се пише за новитѣ типове.

Ние идваме въ Търново, за да създадемъ на търновци една благоприятна атмосфера. Защо съмъ избралъ Търново? Азъ съмъ го избралъ като единъ центъръ, дѣто земнитѣ влияния на България се срѣщатъ и може да се подобри здравословното състояние на българитѣ. Цѣльта ми не е да се увеличатъ моитѣ съмишленици, а да могатъ мозъцитѣ на българитѣ да станатъ нормални, да се образува една мека атмосфера и при това да се подобри положението на тѣхнитѣ ниви, за да раждатъ по-вече жито. Това имамъ прѣдъ видъ. Казвамъ: Азъ ще направя единъ опитъ съ българитѣ, ако нашето духовенство не вѣрва, и той ще бжде слѣдниятъ: на духовницитѣ казвамъ, че, за опитъ, една година ще ви оставя да дѣйствате вие на българитѣ, а послѣ ще дѣйствамъ азъ една година и ще видимъ кога ще има по-вече плодородие. Тѣй е казалъ Господь: дѣто има любовь, и земята повече ражда; тамъ, дѣто има любовь, и лозето повече ражда, и крушата, и всички плодове повече раждатъ. Любовьта е дълбока сила, която може да дѣйства въ природата, и тази природа отговаря на любовьта. Но любовь безкористна! Туй е опитътъ.

Сега, ако дойда да изпѣдя свещеницитѣ и да туря моитѣ хора, моитѣ съмишленици, да вѣнчаватъ и да кръщаватъ, и тѣ ще се оцапатъ като тѣхъ. Не искамъ да замѣствамъ никого. Нека свещеницитѣ вършатъ своето - въ църквата си, тя е тѣхенъ домъ и тѣ носятъ всичката отговорностъ. Даже ще имъ дамъ всички наставления; ние нѣмаме желание да заемаме чужди мѣста, а искаме да изпълнимъ своя дългъ къмъ човѣчеството, къмъ младото поколѣние. Вие като човѣкъ идеализирате всичко: може да обичате народа си, уважавамъ ви, хубаво нѣщо е това, но вашата любовь трѣбва да бжде разумна. Казватъ нѣкой пжтъ, че майкитѣ отъ любовь удушватъ дѣцата си - Руситѣ пкъ съ своя патриотизъмъ погубиха народа си. Разуменъ трѣбва да бжде човѣкъ. Разумниятъ човѣкъ не трѣбва да бжде алченъ. Силата на разумния човѣкъ седи въ самия него.

Щастието ни е скрито въ туй, което носимъ въ себе си, а не отвънъ. Нѣкой ще каже: „ Съ туй знание, което имамъ, навсѣкждѣ въ свѣта мога да отида.“ И азъ мога да кажа: Съ туй знание, което имамъ, навсѣкждѣ мога да отида - и въ Англия, и въ Америка мога да живѣя. Защо? - Разбирамъ живота, разбирамъ природата. Сега съмъ дошълъ въ България. Много пѣти съмъ казвалъ: Азъ мога и на друго мѣсто да работя. Ако не ме искатъ българитѣ, казвамъ: Другадѣ ще отида. Ако българитѣ мислятъ, че азъ нося зло на България, че искамъ да я разруша, казвамъ: Ако мислите тѣй, че азъ ви желая злото, не мисля за вашето щастие, азъ съмъ готовъ да напусна дома ви и да отида другадѣ. Нѣмамъ нищо противъ. Но ако моето присѣствие ви носи благословения, да ви направя свободни, да не пострадате като народъ, не изпускайте случая. Азъ ви казвамъ: Зная, имамъ знания, опитностъ имамъ, но трѣбва врѣме, имайте търпѣние, въ вѣстницитѣ не пишете, чакайте, опитайте. „На лъжата краката сж кжси“, казва българската пословица. Единъ день историята ще се произнесе. Какво ще се произнесе историята? Ако едно дѣло е божествено, то ще успѣе. Това дѣло, което ние поддържаме, ако е вѣрно, земята съ главата надолу да се обърне, то ще успѣе: то е дѣло на любовта. И сега иде една възвишена култура на любовъ, любовъ, която ще свърже всички народи, любовъ, която ще свърже всички индивиди, всички майки, всички приятели, отъ най-малкитѣ до най-голѣмитѣ, и между хората ще настане братство и равенство, но не само между хората, а и между животнитѣ. Туй иде и ще се наложи. Ако е за теории, социалнитѣ науки съдържатъ такива теории за подобрѣнието на обществото. Всѣка партия въ България си има своя програма. Тѣ хубаво правятъ, правятъ опити и азъ ги уважавамъ. Нѣкои опити даватъ резултати, сполучливи сж, а други сж несполучливи. Принципно тѣ сж донѣкждѣ прави, но методитѣ имъ сж криви. Вземете комуниститѣ, тѣ искатъ братство и равенство. И

християнството иска същото. Принципът имъ съж върни, но по какъвъ методъ ще се приложатъ тѣ - чрѣзъ насилие ли или съ любовь? Тѣ мислятъ че по миренъ начинъ, богатитѣ не искатъ да си дадатъ паритѣ. Не, всѣки богатъ ще отвори касата си и ще каже: „Братко, тия пари съж общи, ще си ги раздѣлимъ.“ Иначе насилието ще дойде. За този гладъ, който настана сега въ Русия, азъ прѣди 2 години имъ казвахъ, че ще имъ дойде. И сега седемъ милиона хора умиратъ отъ гладъ. Знаете ли защо дойде този гладъ? - Поради онази анархия въ руския умъ, който се раздвои и прѣдизвика силитѣ на природата. Искаха да въведатъ редъ съ насилие и по такъвъ начинъ почнаха да се избиватъ взаимно. Биха се, изтезаваха се и досега дадоха седемъ милиона жертви, а може и десетъ милиона да измратъ. Мислѣха да възстановятъ съ оржжие свободата си, но тѣ трѣбваше не съ оржжие, а както имъ казваше Толстой - съ любовь. „Не противи се злomu“, казва Христосъ. Какъ ще тълкуватъ това свещеницитѣ? Болшевицитѣ сега съж турени да дѣйствуватъ съ оржжие. Свещеницитѣ казватъ: „Всѣка власть е отъ Бога.“ Ами болшевишката не е ли отъ Бога? Не, ние казваме: „Всѣка праведна власть е отъ Бога дадена.“ Тамъ, дѣто болшевицитѣ съж праведни и прилагатъ добри дѣла, тѣ съж прави, тамъ, дѣто прилагатъ насилие, не съж прави. И въ България е същото: ония, които прилагатъ добри методи, прави съж, а другитѣ, които не прилагатъ добри методи - не съж прави. Тѣй седи принципътъ. Утрѣ може да се народятъ и анархисти! Сега нѣкои ще кажатъ: „А, той говори противъ държавата.“ Не, вие сами говорите противъ държавата. Съ вашитѣ криви методи вие сами ще станете причина да се народятъ тия анархисти. Знаете ли, ако въ България настѣпи неурожай, какво ще стане? - Ще дойде гладъ. Знаете ли какви разбойници ще се появятъ? Този гладъ ще направи всички хора разбойници. А какво е гладътъ, знаете ли? Какви ужасни инстинкти за отмъщение се събуждатъ у човѣка!

Съ този новия животъ ние искаме да спасимъ свѣта отъ една катастрофа. Единъ американецъ прѣдсказа, че въ Европа ще избухнатъ 70 вулкана, и по-голѣмата частъ отъ Европа - Югославия, Австрия (къмъ Будапеща) ще потънатъ. Това цитирамъ само за куриозъ, тъй казва американецътъ. А пъкъ азъ казвамъ: Въ свѣта иде една катастрофа поради безумието на съврѣменнитѣ хора, една социална катастрофа иде, която ще произведе сътресение в мозъцитѣ на хората и тѣ ще полудѣватъ. Менъ болка изпълва сърцето ми, когато виждамъ хиляди моми и жени, които продаватъ честта си за хлѣбъ! Тѣ сж наши сестри. Е, духовенството казва, че азъ развращавамъ хората. Ами тѣзи хора азъ ли ги развратихъ? Азъ идвамъ да имъ покажа правия пѣтъ, да имъ покажа начинъ да се спасятъ. Тѣ с ваши синове и дѣщери. Туй не сж хиляда и десетъ хиляди души, туй е едно грамадно число момичета и момчета, които не вървятъ въ правия пѣтъ. И сега старитѣ, вмѣсто да имъ покажатъ пѣтя, постоянно реагиратъ и спиратъ колата. Но тая кола ще се счупи! Тогава какво да правимъ съ младитѣ? На тѣхъ трѣбва да прѣпорѣчвате божествена любовъ, да имъ покажете какъ да любятъ. Добъръ примѣръ имъ покажете! Какво по-хубаво има отъ тази любов? Знаете ли какво ме заставя да остана въ България? То е тая любовъ. Ако нѣмахъ тая любовъ, азъ никога не бихъ седѣлъ въ България. Прѣди години градоначалникътъ въ София ме вика и ми казва: „Научавамъ се, че обичашъ да попипвашъ, да постискашъ рѣцѣтъ на младитѣ жени. Приятно ли е това?“ Че какво има отъ това, ако стисна рѣката на едного? Ако ти влѣзешъ въ една чиста вода и си нечистъ, това ще те оскверни ли? Но ако ти влѣзешъ въ единъ нечистъ потокъ, ще се изцапашъ. Ако съмъ чистъ, никакво прѣстѣпление не върша. Азъ бихъ желалъ да дойде единъ, когото азъ съмъ опетнилъ или опорочилъ: азъ съмъ готовъ 10 пѣти да се разпѣна зарадъ него. Мжжъ или жена, ако нѣкому съмъ направилъ най-малкото зло, ако кажатъ, че

азъ съмъ опорочилъ или ума, или сърцето, или волята му, азъ съмъ готовъ да пожертвамъ всичко. А въ вѣстниците пишатъ туй било, онуй било, но мене вѣстниците не ме смущаватъ. Мене не ме смущаватъ вѣстниците, защото за насъ има други вѣстници. Христосъ казва: „Радвайте се и веселете се, когато заради Господа кажатъ нѣкаква лъжа за васъ.“ Защо? Защо да се радваме? - Защото има друго едно обществено мнѣние въ свѣта: то е обществено мнѣние на съзнателната любовъ, на всички добри хора, които живѣятъ на земята. Азъ наричамъ тия хора светии, а източните народи ги наричатъ адепти, наричатъ ги още учители, ангелъ-хранители. Азъ ги наричамъ голѣмитъ бѣли братя на човѣчеството. Азъ бихъ желалъ да имамъ тѣхното добро мнѣние. И азъ ги познавамъ, познавамъ ги като хора и сега църквите трѣбва да знаятъ, че тѣ имъ дължатъ. Тѣ ще кажатъ, че на Христа дължатъ. Ще кажатъ: „Христосъ е глава на църквата.“ Христосъ е глава на туй Бѣло Братство. Ще кажете: „Христосъ е горѣ на небето.“ Христосъ не е на небето. Ние виждаме работитѣ другояче. Въ заблуждения не ходимъ. Христосъ какво е казалъ? - не на мене, на много други. - Срѣща единъ Христа и го пита: „Учителю, какво казвашъ?“ Ето какво казалъ Христосъ: „Моитѣ служители въ църквата, които ми палятъ толкова свѣщи, които ми изгарятъ толкова тамянь, които ми изчитватъ толкова молитви, не вършатъ моята воля, не сж приложили моя законъ, не сж хора на Бога.“ И прибавя: „Азъ трѣбва да дойда втори пѣтъ на земята, да корегирамъ“. И сега иде той да коригира, но нѣма вече да го разпѣвате! Нѣма да го разпѣвате вече, защо? - Защото държавнитѣ мъже сж напѣднали и се заели да извършатъ туй, което духовенството трѣбваше да извърши; държавнитѣ мъже въ Англия, въ Америка, въ Германия и въ България сж напѣднали по-вече отъ духовнитѣ хора, по-добрѣ схващатъ нѣщата.

Сега азъ се обръщамъ къмъ васъ. Топло е днесъ, нали? Какво нѣщо е топлината? Туй изпотяване, което имаме, то е хубаво, отварятъ се нашитѣ пори, всички нечистотии трѣбва да изчезнатъ, дишането става по-добрѣ. Вие страдате. Но какво нѣщо сж страданията? Тѣ сж признакъ, който показва, че вие сте се отклонили отъ правия пжтъ. Като прѣмахнемъ прѣпятствията, страданията ще изчезнатъ. Новиятъ животъ трѣбва съвършено да скжса връзкитѣ съ стария. За нѣкои трѣбва съвършено да се скжсатъ. Азъ обусловямъ този законъ тѣй, когато майката е зачела дѣтето си и то скжса връзкитѣ на първия мѣсець още, опасно е, смъртъ има; ако скжса връзкитѣ на втория мѣсець, опасно е, смъртъ има; ако скжса връзкитѣ на третия, четвъртия, петия, седмия мѣсець, опасно е, но ако туй дѣте е стояло 9 мѣсеца, непрѣмѣнно трѣбва да му се отрѣже пжптъ. Азъ съ своя ножъ искамъ да прѣкжсна тази нишка. Това не е ли право? Ако не скжсамъ нишката, и за майката, и за дѣтето е лошо. Ако кажа женитѣ да помятатъ, то е другъ въпросъ. Слѣдователно ние разумно искаме да скжсаме тази стара нишка. И сега казватъ: „Христосъ тѣй проповѣдва, иначе проповѣдва.“ Какво проповѣдва? И тогава не му вѣрваха, и сега не му вѣрватъ. Тогава той казваше: „Иде часъ, когато истинскитѣ поклонници ще се кланятъ въ Духъ и Истина, а нѣма да се кланятъ нито въ Йерусалимъ, нито въ Самария.“ Туй азъ го тълкувамъ: Йерусалимъ, това сж всичкитѣ съврѣменни религии, Самария, това е свѣтътъ на наукитѣ и изкуствата, а само въ Духъ и Истина ще се молятъ навсѣкждѣ. Всѣки човѣкъ да бжде свободенъ, да се покланя на Бога тѣй, както намира за добрѣ, и неговото поклонение да бжде благословение за другитѣ хора. Не казвамъ, че трѣбва да излѣзете отъ църквитѣ и да се разрушатъ тѣ, а казвамъ: На онѣзи, които сж въ деветия мѣсець, непрѣмѣнно трѣбва да се отрѣже пжптъ. За другитѣ пѣкъ, които сж на 2, 3, 4, 5, 7, 8 мѣсеца, т. е., които още не сж се родили, да си стоятъ въ църк-

вата. Всичко трѣбва да бжде разумно. Азъ не съмъ и противъ училищата. Този новиятъ животъ, това сж редъ принципи, редъ методи. Той е като една лаборатория, въ която има научни методи, и всѣко нѣщо иде на своето врѣме. Вие орете - наврѣме орете, жънете - наврѣме жънете, сѣете - наврѣме сѣете. Но не мислете, че на всѣко врѣме може да възпитавате. И за възпитанието има специално врѣме, за прилагането на тия нови методи има специално врѣме. Не се ли използва туй врѣме, никакви резултати нѣма да се добиятъ. За тѣзи нови методи ще се издадатъ нови книги. Нали има учение на Кнайпа за водолѣчението, а други лѣкари иматъ свои методи. Нѣкои лѣкари и тѣ се оплакватъ, възмущаватъ се отъ едно-друго. Не, и съврѣменната медицина трѣбва да прогресира, трѣбва да се приложатъ новитѣ методи. Едно лѣкарство, единъ методъ не трѣбва да дава само 10% резултатъ, а най-малко 90%. А сега вие казвате: „Вѣрвайте въ Бога.“ Какво се разбира поду думитѣ „вѣрвайте въ Бога“. Азъ казвамъ „само високо интеллигентниятъ човѣкъ може да вѣрва, а глупавиятъ не може да вѣрва“. Това е обосновано на математически закони. Само интеллигентниятъ човѣкъ може да разбере причинитѣ, защо е създаденъ свѣтътъ. Само на такъвъ човѣкъ може да казвашъ, защо е създаденъ свѣтътъ. А ние казваме: „Защо е вѣрата?“ Вѣрата е само за умнитѣ хора, а понеже ние сме оставили вѣрата само за глупавитѣ хора, затова нѣмаме резултати. На младитѣ хора казватъ: „Не ви трѣбва вѣра.“ Вѣрата е единъ принципъ, необходимъ за човѣшкия интелектъ, тя трѣбва да бжде подкрѣпа въ свѣта и съ нея младежътъ ще побѣди всички мжчнотии и прѣпятствия, които ще срѣщне въ физическия, умствения и духовния животъ. Ако има силна, непоколебима вѣра, съ своята мисль всичко ще може да постигне, да побѣди.

И тѣй новиятъ животъ сега хлопа при васъ. Той иде отвънка както слънчевитѣ лжчи. Ако въ вашето съзнание за една година само, а не за цѣль животъ, турите въ ума

си мисълта, че всички хора по естество сж добри, че вие по естество сте добри, че майка ви е добра, баща ви и пр., не че сте родени добри, но че по естество сте добри, тогава ще се измъни и вашето схващане за живота. Може материалът, от който сте създадени, да не е добър, то е друг въпрос, но онзи сили, които функционират, които имате въ вас, сж добри, копнежът сж добри. Кой от вас не иска да бжде разумен, учен, почтен? Всички искате да бждете такива. Следователно ние тръбва да влземъ въ общение съ този разумен свѣтъ и по разумен начин, социалистът по един начин, религиозният - по друг, търговците - по трети начин, но въ края на краищата, когато съзнанието на всички хора се развие, всички ще иматъ едни и сжщи методи. Какъвъ ще бжде този методъ? Той ще бжде законътъ на самопожертвуването. Никой нма да иска да експлоатира своя братъ или сестра. Като дойде братъ му въ къщи, да му даде първо мѣсто, като дойде майка му, да ѝ даде първо мѣсто, като дойде баща му, да му даде първо мѣсто, като дойде приятелятъ му, да му даде първо мѣсто. Това е да покажемъ всичката своя любов. Еднакво безпристрастие. Това е то новиятъ животъ. Вие ще кажете: Това нщо приложимо ли е? - Приложимо е, но тръбва да знае човкъ какъ. Онзи цигуларь, който знае какъ да свири, ще може да свири, но ако не знае, не ще може. Онзи, който знае какъ да държи четката си, ще може да рисува, но ако не знае какъ да си служи съ нея, не ще може да рисува... И сега ви казвамъ, че единствениятъ Господь, който остава, то е любовта, която иде сега въ свѣта. Една велика сила иде сега въ свѣта и вие несъзнателно ще се измъните. И тази любовъ ще дойде и ще смъкне всичко отъ васъ и вие ще се измъните. Единъ денъ вие ще се събудите и ще разберете, че умътъ ви се е измънилъ. Сега нкой пжтъ човка сжщо го измънятъ. Ако е много упоритъ, набиятъ го и упоритостта му изчезва.

Имашъ невѣрие, но дойде нѣкоя велика сила и ще те измѣни. Единственото нѣщо е да възприемемъ любовта. Само Божествената любов е, която ще ни спаси. Въ тази любов ще се облѣчемъ, тя ще ни даде просторъ и свобода.

А вие казвате: единственото нѣщо, което може да ни спаси, е: „Повѣрвай въ Господа Исуса Христа, и ще бждешъ спасенъ ти и домътъ ти.“ Не, трѣбва да възприемемъ всички любовта, която може да ни спаси. Само Божествената любов може да ни спаси. Ако духовенството, т. е. владицитѣ и свещеницитѣ, започнатъ да проповѣдватъ тази любов, азъ съмъ първиятъ, който ще ги поздравя. Всѣки духовникъ да ходи отъ домъ въ домъ въ България да проповѣдва не що е „джновизъмъ“, какво може да донесе „джновизмътъ“ и какви методи да употребятъ противъ насъ, а какво може да донесе слънчевата енергия, свѣтлината и топлината, какво може да донесе любовта, какъ да възпитаватъ майкитѣ и бащитѣ. „А нали имаме любовъ?“ - ще кажете. Нека свещеницитѣ викатъ народа и го питатъ: „Искате ли да стои Джновъ въ България или не?“ Ако народътъ гласува, че не иска, азъ съмъ готовъ да напусна България, нищо повече. Тогава ще кажа на всички мои ученици: „Върнете се въ православната църква.“ Но докато народътъ не се произнесе, азъ ще стоя тукъ. Какво говори духовенството, за мене туй не е мѣродавно, а каквото говори българскиятъ народъ. Тоя народъ създаде свещеницитѣ, а не свещеницитѣ създадоха българския народъ. Слѣдователно българскиятъ народъ каквото говори, то е важно.

Тогава азъ бихъ желалъ съ тия свещеници да направимъ единъ опитъ: да трѣгнемъ отъ село на село, азъ само ще лѣкувамъ, нѣма да говоря, а тѣ нека да проповѣдватъ, и да видимъ какви ще бждатъ резултатитѣ. Азъ ще оставя българинътъ пакъ да си е българинъ, нѣма да го измѣня.

Азъ искамъ да събудя тази божествена вѣра у българитѣ. Тѣ религія иматъ, но вѣра нѣматъ, изгубили сж я. Българинътъ е практиченъ. Той казва така: „Този човѣкъ защо работи, за пари или безъ пари? Ако работи за пари, тази работа лесно се разрѣшава, но ако работи безъ пари, тукъ има нѣщо.“ Щомъ работи безъ пари, той започва да изучава. Българинътъ е практиченъ. Туй е практическа философия вжтрѣ въ живота.

Ние не искаме никакви спорове, но на опитъ можемъ да приложимъ това учение. Азъ не съмъ се изказалъ по всички въпроси. Това не сж твърдения, а приложение на редъ принципи и закони. Азъ съмъ опиталъ туй учение и има резултати. Нека опитатъ тѣзи закони и принципи и послѣ ще видятъ. Ако не дадатъ добри резултати, нека ги оставятъ. Ако учението е фалшиво, то утрѣ ще умре, но ако то е учение на живата природа, на живия Господъ на любовта, на Божественния законъ, туй учение е твърдо, като диамантъ, а не като желѣзото и гранита. Ние носимъ въ нашето учение една диамантена воля, а не желѣзна, не гранитна. Туй е здраво учение. Диамантътъ надминава всичкитѣ тѣла по твърдостъ. Азъ туй учение наричамъ диамантено, учение на Божествената любовъ, да съзнавашъ въ дадения моментъ, че имашъ единъ противникъ, да го обичашъ, а не да искашъ да го унищожешъ. Ние трѣбва да бждемъ толкова благородни, както въ врѣмето на пруско-френската война: единъ французинъ минава и вижда единъ германецъ падналъ въ единъ трапъ. Французинътъ взима пушката му, подава я и му казва: „Отдалечи се на разстояние 200 - 300 м, азъ ще те чакамъ, иначе трѣбва да те застрѣлямъ.“ Въ единъ французинъ има толкова съзнание, че казва на неприятеля си: „Иди настрана.“ А ние, религиознитѣ хора, които все за Бога говоримъ, за Божествената любовъ, но сме готови да си извадимъ очитѣ единъ на другъ. Какви сж тия религиозни хора? - Евангелисти, православни! Много хубаво, но дѣ ви е любовта? Любовъ,

любовь се иска! Изисква се тази любов да не бжде само въ църквата, а да прониква въ всички домове, въ майкитѣ и бащитѣ и да почувствувате всички тази топла струя. Казвате: „Елате въ църквата!“ Въ коя църква? Църквата, това сме ние, живитѣ хора, нашитѣ умове и сърца. Можешъ ли да ме приемешъ въ твоето сърце, въ твоя домъ, азъ ще дойда, но въ твоята каменна църква не мога да дойда. Това казвамъ само за разумнитѣ отъ васъ, които разбиратъ. Тѣ трѣбва да разбираме закона, трѣбва да се даде свобода на младото поколѣние, да му се каже, че само единъ Господъ остава въ свѣта, той е Господъ на любовта - за млади и за стари, за учени и прости, за всички, и тази любовъ умиротворява всичко въ свѣта, тя почва да дѣйства. Въ нея всички хора ставатъ, оживѣватъ и възкрѣсватъ. И сега иде день на възкресение. За кои? Азъ поздравлявамъ младото поколѣние, тѣ ще възкрѣснатъ. Азъ на младото поколѣние ще дамъ всичкото свое съдѣйствие, съ тѣхъ съмъ едно. Азъ съмъ съ младото поколѣние, момичета и момчета, които иматъ стремежъ къмъ Бога, които иматъ любовъ. И съ старитѣ, които иматъ сжщия стремежъ и сжщата любовъ, и съ тѣхъ съмъ, но съ онѣзи, които нѣматъ тази любовъ - скжсвамъ. Азъ поздравлявамъ младитѣ ученици, всички ги поздравлявамъ съ този Господъ на любовта. Идете и воювайте съ оржжието на любовта! Нѣма по-голѣма сила отъ нея! Побѣдата ще бжде ваша; побѣдата, която ще даде свѣтлина, чистота, свобода, миръ, и въ бждеще ще дойде едно ново поколѣние, нови типове и домоветѣ ни ще бждатъ отворени за всѣки братъ или сестра. Нѣма да има: - „Колко да се плати?“ - „По 15- лева за едно спане.“ Е, сега колко българи могатъ да дадатъ 150 лв.? Всичкитѣ домове трѣбва да бждатъ отворени за бѣднитѣ. Т. е. не казвамъ „само за бѣднитѣ“, но за онѣзи, които иматъ съзнание въ себе си, да помагатъ на тия наши братя и сестри. Азъ съмъ ималъ случай да идватъ при мене млади момичета, да плачатъ и казватъ: „какво да правимъ, погинваме!“ Отгова-

рямъ имъ: Идете въ църквата, свещеници има тамъ. „Но тѣ не помагатъ.“ За туй младо поколѣние трѣбва да се загрижимъ, да се замислимъ. Ние трѣбва да очистимъ туй безчестие на България. Но ако не ми дадете възможность да сторя това, безчестието ще си остане. Ако ми дадете възможность, туй младо поколѣние ще го въздигна, ще му дамъ философия, знания и начинъ за работа - не калугери, монаси да ги направя, а художници, музиканти и поети, и работници, да служатъ на Бога, въ всички области на науката ще бждатъ посветени, и въ екскурзии ще участватъ, а не да казвате, че съмъ се оградилъ съ тия хора. Нека дойдатъ всички!

Ние и тукъ, въ Търново, правимъ сега опитъ. Казватъ: „Молите се.“ И туй считатъ чудно! Елате да видите! Ние правимъ най-малкитѣ, микроскопически опити. Засѣгаме опити отъ физически характеръ, отъ умственъ характеръ и отъ духовенъ характеръ и ги прѣвръщаме. Туй е една сложна задача. Ние знаемъ законитѣ. Вие искате да навърляте лоши мисли върху насъ, но ние сме тѣй оградени съ една диамантена стѣна! Въ тѣзи вълни, които ние произвеждаме, нищо не може да проникне. Една невидима стѣна имаме, която спира злото. Онѣзи вълни, които ние произвеждаме, сж толкова силни, че всичко могатъ да пометатъ.

Ние искаме да дадемъ подтикъ на ония паднали души, които сж въ отчаяние, които страдатъ и сж готови да умратъ, искаме да имъ кажемъ: Братко, не бой се, има единъ Господъ въ свѣта, ние сме готови да дойдемъ на помощъ, идемъ, дръжете крѣпостъта, побѣдата ще бжде ваша. Ние искаме на страждущитѣ да помогнемъ, а слѣдъ това на онѣзи, които не страдатъ. На тѣхъ трѣбваме ние. Това сме ние.

Можете да кажете, че ние сме богомили. Ние сме служители на Бѣлото Братство, искаме да изпълнимъ Христовия законъ, който той положи прѣди 2 000 г. И сега той

иде пакъ въ свѣта. Какъ ще го посрѣщнемъ? Азъ искамъ: Всички наши брата, свещеници, всички, облѣчете се въ любовта, махнете туй прѣдубѣждение, приемоте Христа! Азъ бихъ желалъ този Христосъ, на когото вие служите, да го приемоте, да ви се усмихне и да бжде доволенъ отъ васъ. Азъ съмъ ясенъ. Казвамъ: Ако Христосъ сега дойде въ България, ще бжде ли доволенъ отъ българитѣ, ще бжде ли доволенъ отъ синодалнитѣ старци, отъ църквата? Ще бжде ли той доволенъ отъ тѣхъ, които рѣшили, че „господинъ Джновъ се самоотлжчилъ“ отъ православната църква? Че и тѣ самитѣ не сж още православни, тѣ сж схизматици, а мене ще отлжчватъ! Католическата църква може да ме отлжчи, но православната църква? Ами ако азъ съмъ една нишка, която носи туй Божествено учение, ако вие скжсате тая нишка, какво ще спечелите? Вие ще изгубите вашия идеалъ, както го изгубиха прѣди 2 000 години и евреитѣ, които отхвърлиха учението на Христа. Днесъ тѣ изправятъ вече своята погрѣшка и нѣма да остане народъ на земята, който да не се прѣклони прѣдъ тази истина и да не я приложи. Сега и вие, българитѣ, колкото по-рано възприемете това учение, толкова по-добрѣ ще бжде за васъ.

УЧИТЕЛЯ

НОВИЯТЪ ЖИВОТЪ

Второ издание

Набор: *Албена Карева*

Коректор: *Лили Борисова*

Предпечатна подготовка ИК „Виделина“

печат „АСИ“ *Панчо Цекин*

п.к. 2

формат 16/60/84

ISBN 954-8925-18-4

София 1999 г.